

Выходзіць
з 20 снежня
1945 года

НАСТАЎНІЦКАЯ

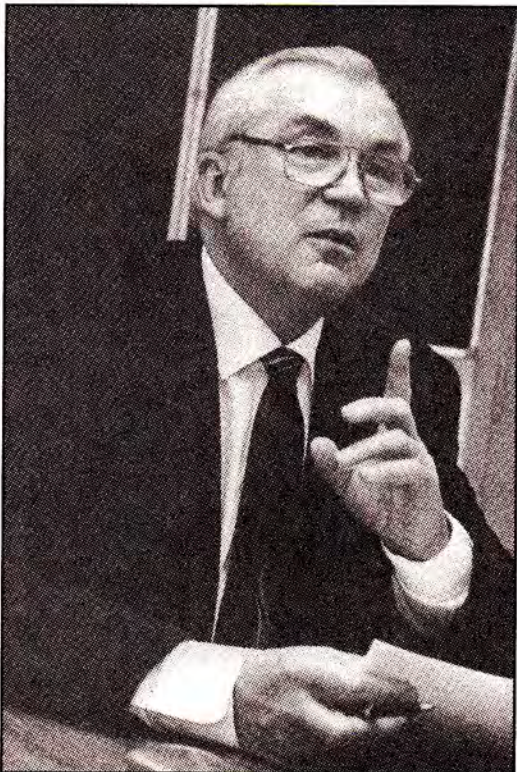
газета

Выданне асветнікау Рэспублікі Беларусь

№ 46
(5377)
Субота,
13 красавіка

3 дакладных крыніц

Рэформа дае больш самастойнасці

Выканана, Міністэрствам адукацыі ўжо падрыхтаваны варыянтныя вучэбныя планы. Яны былі ўзгоднены з Міністэрствам фінансаў і Міністэрствам аховы здароўя. Галоўнымі асаблівасцямі новых вучэбных планаў я б назваў, дакладнае вызначэнне колькасці гадзін на рэалізацыю дзяржаўнага кампанента адукацыі з улікам узроставай асаблівасці дзяцей. А таксама пашырэнне школьнага кампанента адукацыі, што дазволіць педагогічным саветам школ размяркоўваць вучэбныя гадзіны з улікам індывідуальных асаблівасцей арганізацыі вучэбна-выхаваўчага працэсу на вучальнай установе (маецца на ўвазе не профіль, паглыбленне навучання і г.д.). Акрамя таго, варыянтныя планы наміроўць тыднёвую вучэбную нагрузку, якая доводзіцца на аднаго школьніка ў залежнасці ад яго узросту і тыпу самой навучальнай установы.

Адметна, што навучальны год будзе прадоўжаны на два тыдні. Гэта забяспечыць выкананне вучэбных планаў і праграм у поўным аб'ёме, а таксама захаванне ўзроўня якасці адукацыі на адпаведным узроўні.

Якія перавагі, на ваш погляд, мае дзясяцілітняя сістэма ацэнкі ведаў? Ці будзе яна ўведзена ва ўсіх школах?

З новага навучальнага года дзясяцілітняя сістэма ацэнкі ведаў будзе ўведзена ва ўсіх агульнаадукацыйных школах. Яна, бясспрэчна, дазволіць практычна рэалізаваць прынцып гуманізацыі ўзаемаадносін удзельнікаў вучэбна-выхаваўчага працэсу, павысіць аб'ектыўнасць ацэнкі і якасць вучэбна-пазнавальнай дзейнасці дзяцей, забяспечыць сацыяльную абарону асаблівасцей вучня, стварыць інтэлектуальную асяродковую навакольнае асяроддзе.

Якія мэты і задачы павінна сёння школа зарабляць грошай?

Нашы школы маюць права гэтым не займацца. Мы не можам іх абавязваць. Але само жыццё дэкларавае свае ўмовы. Бюджэтная фінансаванне ледзьве хапае на заробак настаўнікам і аплату камунальных паслуг. А матэрыяльную базу абнавіць трэба. Часта можна ўбачыць у школе безнадзейна састарэлыя абсталяванне, мэблю, лабараторыя і практычныя прыборы, вучэбна-навуковыя дапаможнікі. У пошуку выйсця нашы кіраўнікі спрабуюць самыя розныя шляхі: збіраюць грошы з бацькоў на фінанс, карты і нават на крайдзі. Але ж гэтым сітуацыю не ўрадуеш і бацькоў, такім чынам, пакрываюць. Таму выхад адзін — трэба самым школам зарабляць грошы. І дадатковы канал фінансавання я бачу ў аказанні школамі якасных платных адукацыйных паслуг. Дарэчы, Міністэрства адукацыі ўжо распрацавала іх пералік і ўзгадніла з іншымі структурамі паўнапраўна аб парадку прадастаўлення гэтых паслуг.

Хачу засяродзіць нашых кіраўнікоў на вучэбных устаноў ад перагібай. Да новай справы трэба ставіцца ўдумліва і адказна. І пры гэтым мець на ўвазе, што са сродкаў бюджэту забяспечваецца фінансаванне толькі дзяржаўнага і школьнага кампанента вучэбнага года, а тое навучанне, якое прапанована ў вучэбных планах, па зацверджаных праграмах і па ўстаноўленым парадку будзе лічыцца ўжо дадаткова платнай паслужай.

Яшчэ дадаў бы, што прапанаваныя Міністэрствам адукацыі новавведзены шырока абмяркоўваюцца ў педагогічным асяроддзі. З гэтай мэтай кіраўнікі міністэрства сустракаюцца з педагогамі, дырэктарамі школ, кіраўнікамі раённых аддзелаў адукацыі ўсіх рэгіёнаў. Адметна, што мы знаходзім там поўнае разуменне і падтрымку інавацыйнай дзейнасці на шагах Міністэрства.

Далейшыя ж кірункі будучы азначаны ў час Рэспубліканскай нарады кіраўнікоў раённых аддзелаў адукацыі і ўпраўленняў адукацыі аб'явіў канкрэтным па праблемах мадэрнізацыі сістэмы адукацыі ў новым навучальным годзе.

Гутарыла Ала КЛЮЙКО.
Фота Юрыя БОНДАРАВА.

У інтэрв'ю нашай газеце саветнік расійскага пасольства ў Мінску Трутнеў патлумачыў, што кірункі дзейнасці ў адукацыйнай сферы абедзвюх краін былі азначаны яшчэ на сумесным пасяджэнні калегіі міністэрстваў адукацыі Беларусі і Расіі. На гэтай сустрэчы, як вядома, быў узяты курс на уніфікацыю расійскай і беларускай адукацый і стварэнне адзінай адукацыйнай прасторы. У рамках гэтых пагадненняў ужо распачалося цеснае супрацоўніцтва Маскоўскага камітэта па адукацыі і Камітэта па адукацыі і справах моладзі Мінскага гарвыканкома.

Уладзімір Мікалаевіч зазначыў, што гэтыя дзелавыя стасункі пачаліся з прыёмнай навіны для мінчан. У аднас навуцальных устаноў беларускай сталіцы ўжо дастаўлены гуманітарны груз з Расіі. Гэта адукацыйныя і навуковыя метадычныя літаратуры па рускай мове і літаратуры. А на алімпіядзе расійскай бок падараваў камплекты відэаматэрыялаў па гэтых прадметах усім камандам удзельніцкай алімпіяды.

Але гэта было ўжо ў фінальнай частцы спарбортніцтва. А пачалося яно яшчэ 2 красавіка ў дзень аднавання народаў Беларусі і Расіі, што мела свой значнавы адбітак. На алімпіяду ж з'явіліся лепшыя знаўцы рускай мовы і літаратуры, якіх вылучыла на конкурс беларуская прафтэх-школа.

У сваім каментары галоўны інспектар ўпраўлення прафесійна-тэхнічнай адукацыі Міністэрства адукацыі Галіна Станіславаўна, адзначыла, што рэспубліканская тура алімпіяды папярэднічалі два этапы адбору — спачатку ў самой навучальнай установе, а потым — на абласным узроўні. Такім чынам, паспаборнічаў у веданні рускай мовы і літаратуры маглі ўсе, хто жахаўся. А ў сталіцу прыбылі толькі з самых падрыхтаваных.

Галіна Уладзіміраўна зазначыла, што асноўную навазку ў арганізацыі і фінансаванні мерапрыемства такога ўзроўню ўзяло на сябе Міністэрства адукацыі. Распрацаваныя ўстаноўкі алімпіяды займаюцца ў адукацыйным інстытуте прафесійнай адукацыі і непасрэдна аддзеле метадычнага забеспячэння агульнай сярэдняй адукацыі на чале з яго начальнікам Галінай Яначкінай.

Канкурсантам былі прапанаваны тры заданні: дыктоўка, літаратурна-лінгвістычная віктарына і чытанне на памяць. Больш падрабязна аб конкурсных іспытах можна было даведацца ў самой Галіне Станіславаўне, якая, дарэчы, была і членам журы.

Па яе словах, дыктант

Рэпартаж

З дыпламантаў — у студэнты?

У Мінску на базе прафесійна-тэхнічнага вучылішча № 55 прайшоў рэспубліканскі тур алімпіяды па рускай мове і літаратуры. Яго удзельнікамі сталі 35 навучэнцаў з 28 прафтэх- устаноў рэспублікі, а таксама... супрацоўнікі Пасольства Расіі ў Беларусі. Яны, праўда, выступілі на гэтым мерапрыемстве ў ролі мецэнатаў.

Але адначасна да сярэдняй групы складанасці. Ён ацэньваўся згодна з "Часовымі нормамі ацэнкі ведаў, уменняў і навыкаў вучняў агульнаадукацыйных школ". Акрамя таго, усе навучэнцы напісалі яго на даволі высокім узроўні. Што тычыцца літаратурна-лінгвістычнай віктарыны, дык яна складалася з пытанняў па рускай мове і літаратуры ў межах дзесяціх вучэбных праграм. Аднак некаторыя пытанні мелі алімпійскі характар і былі разлічаны на агульную эрудыцыю навучэнцаў, кемлівасць і творчасць.

Кожнае заданне, зазначыла Галіна Станіславаўна, ацэньвалася згодна з яго зместам і на- сучанасцю. Гэта значыць, што арграфію ў разлік журы не брала, а ўлічвалі толькі ўзровень ведаў.

Але, мажліва, самым запатрабаваным стаў этап алімпіяды — чытанне напамінь прабы або паэзіі. Канкурсанты нагадвалі аб'ектыўнаму тэатральным устаноў і вельмі імкліва да артыстызму. І не выпадкова. Дыкцыя, інтанацыя, выразнасць і эмацыянальнасць былі асноўнымі крытэрыямі ацэнкі гэтага конкурсу.

Дарэчы, будзе сказаць, што не толькі распрацаваны крытэрыі ацэнкі алімпійскіх заданняў, ажыццяўленне іх правярылі ўсе ўдзельнікі на турнах конкурсу. Яго старшынёй, намеснік дэкана філіяльнага факультэта БДУ, дацэнт кафедры рускай мовы, кандыдат філалагічных навук Алена Яўгенаўна Дольбік разам з яшчэ чатырма членамі журы так арганізавалі сваю работу, што ў конкурсе панавала поўная гласнасць і адкрытасць. Пасля кожнага этапу спарбортніцтва для канкурсантаў і іх выкладчыкаў праводзіўся падрабязны аналіз вынікаў.

А ўжо канчатковыя былі падведзены ў апошні дзень алімпіяды. Роўных Олі Коцкавай не было! Навучэнца Мінскага прафесійна-тэхнічнага каледжа электронікі была лепшай на ўсіх этапах і атрымала дыплом І ступені.

А ўжо канчатковыя былі падведзены ў апошні дзень алімпіяды па рускай мове і літаратуры. У цэнтры — уладальніца дыплама І ступені Олі Коцкава.

Фота Юрыя БОНДАРАВА.

Фота Юрыя БОНДАРАВА.

Наш "голос гімназіі"

У Людмілы Аляксандраўны Мешчараквай, намесніца дырэктара па выхаваўчай рабоце Мінскай педагагічнай гімназіі №3, сёння — юбілей.

Больш за трыццаць гадоў гэтая прыгожая, добрая, энергічная, незвычайна таленавітая жанчына прысвяціла бескарысліваму служэнню дзецям. Працавітвае, адказнае, любівае да дзяцей у Людмілы Аляксандраўны ад бацькі — Аляксандра Апанасавіча, які шмат гадоў працаваў настаўнікам географіі сярэдняй школы №7 Оршы.

Нарадзілася Людміла Мешчараква ў Чышчскай вёсцы. Працавала ў Расіі, у Манголіі, у Германіі і на Беларусі. Была піянеркай, бібліятэкаркай, настаўнікам, намеснікам дырэктара школы.

Найбольш ярка педагагічны талент Людмілы Аляксандраўны праявіўся на ўроках гісторыі і ў арганізацыі выхаваўчай работы з вучнямі. Яе ўрокі — гэта новыя тэхналогіі, пастаянны пошук, творчасць, гэта высокі ўзровень ведаў і ўменняў вучняў. Школа Мешчараквай — гэта школа дэмакратыі і лідэрства, ініцыятывы і творчасці; гэта клубы "Экалогія чалавека", "Добрыя дзеянні", "Ініцыятыва"; гэта дзіцячая рэспубліка "Антарыс"; гэта і незвычайна школьныя святы, конкурсы, паходы і экскурсіі, сустрэчы і задушыныя гутаркі.

Людміла Аляксандраўна ўмее не толькі разумець, арганізаваць і натхніць дзяцей, яна ўмее разам з імі зрабіць жыццё цікавым, напоўненым добром і творчасцю.

Яна заўсёды адкрытая да ўсяго новага, заўсёды ў акружэнні маладых настаўнікаў. Дзеці называюць яе "голос гімназіі" і ўдзячэныя ёй за якую, непаўторную школьную гаду, за падараваную радасць узаемін і творчасці, за магчымасць правіць сябе, зрабіць свой выбар, выразаць сваё меркаванне і пазіцыю.

Штодзённая праца Людмілы Аляксандраўны — лёгка ўзгор для пераможцаў гімназіі — будучым настаўнікам. За аднаго года сваёй прафесіі яна мае вышэйшую ўзнагароду — вялікую і шчырую дзіцячую любоў.

З юбілеем Вас, Людміла Аляксандраўна! Дарожаў Вам, шчасця і радасці, новых поспехаў і здзяйсненняў!!!

Вашы вучні і калегі.

Выплаты пачаліся

Па стану на 8 красавіка, як патлумачыў начальнік Гродзенскага абласнога ўпраўлення адукацыі Уладзімір Антонавіч Гаўрон, пачалася выплата заробатнай платы ў чатырох раёнах — Гродзенскім, Лідскім, Дзяляцкім і Карэліцкім. Запачаткова на іх раёнах, калі лічыць з 2 красавіка, складае 1 мільярд і 8 мільянаў.

Праблема з выплатай зарплаты ўзнікае таму, што часткова валасць субсідзіруеца з рэспубліканскага бюджэту — сваіх сродкаў на выплату зарплат бюджэтным неадстаткова. Другая прычына — не заўсёды своєчасова падтрымліваюцца рознай формы ўласнасці пералічваюцца падаткі ў мясцовы бюджэт. А для гэтага таксама ёсць аб'ектыўныя прычыны. Прагназаваць сітуацыю з выплатай зарплат за сакавік разам складае, але абласным ўпраўленнем будучы прымацца ўсе меры.

Ала ШАЎЦОВА.

Институт государственного управления Академии управления при Президенте Республики Беларусь

проводит профориентационную олимпиаду "Абитуриент-2002"

для учащихся выпускных классов средних школ, гимназий, лицеев, колледжей, желающих поступить в Институт государственного управления.

Олимпиада состоит из:

24 апреля 2002 г. для поступающих на специальность "Государственное управление и экономика" по следующим предметам: "Математика" и "Основы экономики и управления".

25 апреля 2002 г. для поступающих на специальность "Государственное управление и право" по следующим предметам: "Человек и общество" и "Основы права".

Заявки на участие в олимпиаде принимаются до 22 апреля 2002 г.

Победители олимпиады (1, 2, 3 места) имеют льготы при поступлении в Институт государственного управления. При себе иметь паспорт.

Наш адрес: 220007, г. Минск, ул. Московская, 17.
Тел.: 226-37-41, 226-37-47, 222-83-54.

Той, хто ведае цэлае, можна ведаць і яго частку, але той, хто ведае толькі частку, ніч не ведае цэлага.

ЛУКІЯН.

Алімпіяды

Самыя разумныя школьнікі — на Віцебшчыне

У канцы сакавіка некалькі беларускіх гарадоў прымаюць алімпіяду. Лідар — прылічліва беларускай і рускай моў, брэст-замежнікаў (англійскай, нямецкай, французскай і іспанскай моў), Мазыр — матэматыкаў, фізікаў і астраномаў, Гродна — біёлагаў і хімікаў, Віцебск — "камп'ютэрных" хлопчыкаў і дзяўчынак, і Бабруйск — географіў ды гісторыкаў.

У барацьбу за дыпламы першай, другой і трэцяй ступені ўключыліся дзесяць каманд — Брэсцкай, Віцебскай, Гомельскай, Гродзенскай, Мінскай, Магілёўскай абласцей, каманды Мінска, Літвы БДУ, Нацыянальнага ліцэя і Ліцэя Беларускай дзяржаўнай політэхнічнай акадэміі. Усяго 941 удзельнік, што прыкладна на сотню менш, чым у мінулы годзе. Нічога дзіўнага. У сувязі з дэмаграфічнай сітуацыяй, якая склалася ў нашай краіне, — патлумачыла Алена Мікалаевна Кішурна, вядучы інспектар Галоўнага ўпраўлення агульнай сярэдняй адукацыі. Зыходзячы з разнарадкі на ўдзельніцкай рэспубліканскай прадметнай алімпіяды 2002 года, найбольшую колькасць удзельніцкай прадставіла Брэсцкая вобласць (127 чалавек), на другім месцы — сталіца (124 чалавек) і на трэцім — Гомельская вобласць (120 чалавек). А яшчэ вызначыліся Літвы БДУ, які адправіў на алімпіяду аж

дзевяноста чалавек! Скарыцца талентаў зямлі беларускай! Каманды, у сваю чаргу, камплектуюцца з ліку пераможцаў абласных алімпіяд.

Мінскай гарадской алімпіяды — па 2-12 чалавек, у залежнасці ад прадмета. Самыя вялікія — матэматычныя каманды, агульная колькасць удзельніцкай якіх была найбольшай — 118 чалавек. Шмат быў удзельніцкай алімпіяды па беларускай мове (93), фізіцы (90), дадаткова колькасць — па рускай мове (85), інфарматыцы (89), а найменшая — па астраноміі (18) і іспанскай мове (16).

Да фінішнай прамой першымі прыйшлі каманды Віцебшчыны і Мінска, якія атрымалі па 163 балы (да ведама: дыплом першай ступені — 3 балы, другой ступені — 2 і трэцяй — 1). Віцебшчына ўвогуле вызначылася — заваявала 35 дыпламаў першай ступені, з якіх адзначыцца па інфарматыцы, шэсць па матэматыцы і чатыры па хіміі, калі, напры-

клад, каманда Мінскай вобласці — 25, Мінска — 20. Трымае марку Літвы БДУ — дваццаць дзевяць дыпламаў першай ступені. А вось ліцэстам з Літвы БДУ прадаваў і прадаваў — на іх ліку пакуль ні воднага дыплама.

Былі і так званыя вызначальныя алімпіяды, але ў розных планах. Алімпіяды па інфарматыцы "вызначылася" адной скаргай ад удзельніцкай.

У нас існуе механізм апеляцый, што азначае: кожны удзельнік, калі ён не задаволены тым, як яго ацанілі, можа падаць апеляцыю ў журы на працягу гадзіны пасля аб'явы вынікаў пасля кожнага тура. Журы, у сваю чаргу, на працягу паўтары гадзіны пасля падачы разглядае гэтую апеляцыю. У гэтым годзе была адна апеляцыя на алімпіяде па інфарматыцы, але, як потым высветлілася, удзельнік сам быў вінаваты — не захаваў змяненні ў сваёй праграме і ў выніку здаў неадпаведную праграму, — патлумачыла А.М.Кішурна.

Сёлетня "алімпійскі рух" у рэспубліцы скончыўся, але наперадзе міжнародная алімпіяды, з якіх беларуская каманда абавязкова прывязе медалі. Будзем чакаць.

Вольга ДУБОЎСКАЯ.

Падлеткі Гомельшчыны выказаліся супраць гвалту

У рамках Міжнароднай дэкады культуры міру і ненасілля ў інтэрэсах дзяцей планеты клубам ЮНЕСКА "Дружба" Гомельскага абласнога палаца творчасці дзяцей і моладзі сумесна з абласным аддзяленнем Беларускага фонду міру арганізаваны і праведзены конкурс творчых работ (плакатаў і эса) "Скажы гвалту: Не!".

Гэта дзве вельмі розныя рэчы — гаварыць высокую, завушчана з гэтымі словамі аб ненасілля і мірным суіснаванні людзей і дзяржаў а ўроках па грамадазнаўчых дысцыплінах і гаварыць пра тое ж непасрэдна, быццам сам-насам, з падамогі мастацкага вобраза. Аcura такую магчымасць — непасрэдна і самастойна выказацца па зусім дарослай праблеме, што хвалюе сёння ўсё прагрэсіўнае чалавецтва — атрымалі гомельскія падлеткі дзякуючы ініцыяцыі занадта змужалым.

Парадаксальна, ды факт: 14-17-гадовыя тынждэры (узрост канкурсантаў), а каго часцей за ўсё і мае самы разбуральны ўплыў мас-культуры на найніжэйшага гатунку, зольныя зірнуць на праблему гвалту цалкам зацяпаным і комплексна, што не заўсёды ідаеца нават самым прадстаўнічым семінарам і круглым сталам. З трымагав канстатуючы папулярнасць бавіюк, трылераў, мілітарызаваных цацак і камп'ютэрных гульніў (акрамя гэта, што

"ненавязліва" правакуе людзей на гвалт у рэальным жыцці), многія аўтары эса выказалі свае пранавыя па папярэджанню насілля ў сучасным свеце: папярэжэнне матэрыяльнага ўзросту жыцця людзей, сумесна змагацца супраць агульнай бяды, якой з'яўляецца гвалт, вырашаць канфліктныя пытанні кампрасімамі шляхам, істотна абмежавана паказ гвалтоўных сцэн на блакітных экранях. Калі ўжо гэтакай рэчы гавораць дзеці, то акрамя часу прыслухацца да іх дарослым, бо ж вуснамі дзіцяці, як вядома, гаворыць ісціна...

На конкурс былі прадстаўлены 36 эса і 38 плакатаў. Найбольш актыўны ўдзел узялі ў конкурсе падлеткі з самога Гомеля, а таксама з Буда-Кашалёўскага і Светлагорскага раёнаў.

Адкрыццё выставы "Скажы гвалту: Не!" адбудзецца ў Палацы творчасці дзяцей і моладзі ў канцы красавіка. Аўгараў лепшых творчых работ (9 пераможцаў у намінацыі "плакат" і 25 — у намінацыі "эса") чакае паездка ў Іясвіж і Мір, а Палац творчасці дзяцей і моладзі чакаюць новыя цікавыя падзеі: Школа лідэраў дзіцячых грамадскіх арганізацый і аб'яднанняў, абласны фестываль фальклорных калектываў, міжнародны інтэлектуальны турнір "Палесце — 2002" і іншы, скіраваныя на кантактаванні выніку на выхаванне ўсё той жа культуры міру і ненасілля.

Мікола ЧЭМЕР.

СЕМ'Я

Нарадзіць, каб... кінучь?

Юрысконсульт 7-й клінічнай бальніцы Кацярына Аксініна запісвае прозвішчы пакінутых бацькамі дзяцей у спецыяльны журнал. За мінулы год іх было больш за 100. Многіх іх мала гэта для такога горада як Мінск?

Сказка складана. Але за кожным запісам — лёс чалавека.

Дзеці, ад якіх адмовіліся бацькі, былі заўсёды. Іншая справа — тыя прычыны, якія прымусілі жанчын пайсці на гэты ўчынак. Гадую дзяццяць-трыццаць таму назад не самай апошняй прычынай быў страх перад грамадскай думкай, нежаданне прывезці рэбёнка ў вёску незаконна-роджаных дзяцей. Бядома, і тады існавалі пэўныя матэрыяльныя цяжкасці, але кожная жанчына рабіла свой выбар.

"Журнал отказных детей" — лустэрка адной з праяў нашай сённяшняй рэалінасці. Але гэта зусім не азначае, што парадзікі — спрэс жанчын — амаральны паводзіны. Для таго, каб адмовіцца ад дзіцяці, яны запісваюць спецыяльны бланк — форму 9 альбо 9-а, у залежнасці ад таго, ці знаходзіцца ў іх шлюб.

У гэтай форме ёсць усе дадзеныя на бацькоў — узрост, сацыяльнае становішча, нават колер вачэй, валасоў, рост.

Многія з гэтых людзей ніколі не ставялі на ўліку ў нарколага, псіханаляга, урача-фтызіятра. Але ім не менш па нейкіх прычынах дзіця аказалася ў іх жыцці непатрэбным.

Самы цікавы момант — узрост мам, калі можна так назваць гэтых жанчын. Ён вагаецца ад 16 да 48 гадоў. Сапраўды, у 48 гадоў, будучы за мужам, можна нарадзіць здаровае дзіця і ад яго адмовіцца. Першае дзіця.

Кацярына Аксініна лічыць: калі жанчына не жадае

ўтрымліваць і выхоўваць дзіця, яна павінна адмовіцца ад яго афіцыйна. Гэта дае магчымасць устанавіць апеку над дзіцем (сумленныя бабы так і робяць) альбо усынавіць яго. Бо нярэдка ў радодоме бываюць выпадкі, калі жанчына, ледзь апырэмнеўшы ад родаў, тут жа збігае з гэтай усётановай. І тады даводзіцца шукаць яе з дапамогай міліцыі.

У 7-й бальніцы існуе так званая аддзяленне другога этапу. Тут дзеяннем робіцца генетычная экспертыза, робіцца заключэнне аб агульным стане яго здароўя. Дарэчы, усё навіц дзіця можна з гэтага аддзялення. Але, калі па нейкіх прычынах гэтага не будзе зроблена да моманту перадачы яго ў Дом дзіцяці, у біялагічнай маці застаецца шанец забраць яго. Некаторыя так і робяць.

З кожным годам дзяцей нараджаецца ўсё менш. Чамусьці прынята лічыць, што гэтая сацыяльная з'ява мае ў асноўным эканамічныя прычыны. Сапраўды, эканамічнае становішча бацькоў адзінаццаці стагоддзяў было менш заможнае, чым сям'я без дзяцей. І дваццаць і сорак гадоў таму назад. Падмацаў дзяцей дапамагалі бабы і дзядулі, іншыя родзічы, нават чужыя людзі.

У 60-я гады звычайнай лічылася трох-чатырохдзятая сям'я. Сёння гэтыя дзеці вырасталі, многія рэалізавалі сябе ў самых розных сферах і самі сталі добрымі бацькамі. Таму нельга адназначна сцвярджаць, чым сям'я без дзіця, усім забяспечанае, мае шанец на ўдалы лёс.

Асабліва горка чытаць у "журнале отказных детей" адмовы мужчын. Многія з іх маюць ставае месца працы, не стаяць ні на якім ўліку. Шкада, што дажыўшы да сарака гадоў, яны так і засталіся

ў душы зусім юнымі асобамі, якія ні за што не адказваюць. У тым ліку і за сваіх дзяцей.

На прыём да юрысконсульта часта звяртаюцца бацькі, якія жадаюць усынавіць дзіця. Ці цікава, іх не вельмі шмат. І някай чаргі няма. Тут, на тэрыторыі бальніцы, працуе і цэнтр па лярэчню бесплодных. Але дапаможчы ўдаецца не ўсім. І тады патэнцыйныя бацькі ідуць за кансультацыяй і парадамі.

У гады майго дзяцінства ў летніку разам са мной адпачывала беленская дзяўчынка. І да яе прыязджалі чорнавалосыя бацькі, якія жучэй напаміналі дзядулю і бабулю. Праз шмат гадоў (правяціны!) я даведлася, што і дзядушкін пры родах памерла маці і бацька проста не змог забраць яе, якую па ліку. Дзяўчынка вырасла, выйшла замуж, нарадзіла дзяцей. Усё ў яе добра.

Значыць, сапраўды: ёсць выпадкі, калі прынятыя бацькі могуць забяспечыць дзіцяці шчаслівы лёс.

Увогуле 7-я бальніца — гэта цэлы гарадок. З новымі карпусамі, утульным кафэ-барам, нават чырульняй "Лэ-дзі і валуага". І тут можна сустрэць шчасліваю маці, якая паказвае бацьку ў акно маленькіх скруткачак і крычыць: "На цябе падобны!", і жанчыну ў слыхах (хто ведае, па чым яна плача), і заклапочаных сямейных пар. Тут выходзяць найскладанейшыя дзяціны, тым самым дорачы шчасце яго бацькам, і прымаюць чужыя роды.

Дваццаць гадоў таму тут папашчыла пабываць і мне, і ўсё гэтыя гады памятаю, як плакала ў палаце позняя маці, якой не прынеслі свечасова пакарміць дачку. Няхай за гэты час так усё змянілася?

Аля ШАЎЦОВА.

Падлеткі і соцыум

"Добрыя дзяўчынкі" ў "дрэннай кампаніі"?..

"Там, где первый раз сошлось губы, там не бывает пошлого и грубо, там стыдно при свете раздеваться, там юность прощается с детством." Гэтую песню я пачула ў сваёй пад'ездзе ў выкананні падлеткаў. Быццам бы бясхрыстай і чыстай. Але наступная была ўжо іншая зместу, пошлая і грубая, і пачаў дзяляцца аднымі ад агульнай кампаніі. Я крыху замарудзіла, а потым падыхіла да іх. Адну з іх я ведала раней, потым пазнаёмлілася і з іншымі.

Тыя падзяліліся са мной некаторымі сваімі праблемамі.

— Мы не дзварылі, гавораць. — Мы пазнаёмліліся з юнакамі, і яны прапанавалі пасядзець з іх кампаніяй, паслухаць і паспяваць песні. А ў нас выбару асаблівага няма, воль і згадзілася.

— А нас не хвалюе, што такія песні пад вокнамі могуць некаму перашкаджаць?

— Яны казалі, што радка на вуліцы спяваюць, толькі калі надвор'е добрае. А ў холад сядзець у пад'ездзе на батарэях, на ледзічных пляцоўках, і вельмі радка ў каго-небудзь на "хале", калі "радакоў" няма. Там практычна не гуляюць і не спяваюць, бядаца.

— На іх выклікаюць міліцыю?

— Так. Адзін раз мы з імі таксама грэліся. А тут нехта крыкнуў: "Шухер!" Пабеглі хто куды: на паверхі, гарышча... Мы крыху замарудзілі, а потым паспелі забегчы толькі на другі паверх і чулі, як па ледзіцы ўжо падымаліся міліцыянеры. Хавацца не было куды, і мы проста выклікалі ліфт і спусціліся ўніз. З імі былі сабака, і калі мы выйшлі, нас забірае ў машыну не сталі — падумалі, што мы выйшлі яго выгуляць. Так нам папашчыла тады. Больш эксперыментаваць не хочання. Лепш сядзець у пад'ездзе — не так небяспечна, можна паспець уця-

чы, калі што.

— А як вы рэагуеце, калі пры свае брыдкадзельцы?

— Нам не падабаецца, і мы просім іх спыніцца. Але пры сваіх дзяўчынах, з якімі яны сустракаліся яшчэ да нас, юнакі лаяліся, а тыя маўчалі. Таму змагацца нас з гэтым цяжка. Але мы глядзім па абставінах: калі хлопцы пачынаюць лаяцца, спяваюць пошлыя песні, калі пяць, мы проста адыходзім. У наступны раз заўважым, што яны больш стрымліваюцца, менш грубіяняць і больш ветлівыя.

А бацькі ведаюць, як вы бавіце час?

— Часам даводзіцца нешта прыдумваць, каб менш хваляваліся. Бывае, што некага з нас нават не пускаяць. Тады мы ходзім і просім адзін за аднаго. Нам хочацца гуляць і сустракацца з юнакамі. Але мы думаем галавой і ведаем, што можна дазваляць у такіх кампаніях, а што не. Калі хто-небудзь пачынае чапляцца, дык нас абараняюць юнакі, з якімі мы спачатку пазнаёмліліся. Калі іх няма, мы ў кампаніі не затрымліваемся. Для нас гэта нешта часовае, паколькі іншага мы проста пакуль не можам сабе дазволіць. Мы залежым ад бацькоў і не можам кожны тыдзень хадзіць на дыскатэку, у бары, піцэрыі, кафе. Таму задавальняемся тым, што маем.

— Але вы курыце, выпіваеце?

— Бывае і такое. Але мы проста спрабуем. Бывае вельмі расказваць на наступны дзень, што было ўчора. Калі мы "вяселья", нам лягчэй знаёміцца з мужчынамі. Але выпіваць яшчэ не ўмеём, таму ранішай бывае вельмі дрэнна. А курым мы ў асноўным толькі пад выпіўку, каб узмаціць эффект.

Гаварылі мы яшчэ пра многае. З чаго я зразумела, што сутыкнулася з тым, як "добрыя дзяўчынкі" ў пошуку знаёмства і прыгледу трапляюць у "дрэнную (але яшчэ не самую дрэнную)

кампанію". Аднак застаецца загадкай: ці будуць мяняць свае паводзіны "благныя хлопчыкі", каб мець шанец выправіцца і сустракацца з нормальнымі дзяўчынкамі, і ці будуць дзяўчынкі, у сваю чаргу, прыставаць да дзваравых законаў, каб мець магчымасць прыходзіць сюды, альбо зноўліць больш прыстойны спосаб бавення часу? Ці можна ў такой кампаніі абараніць сябе слабамою полую на вечарынцы з вялікай колькасцю спіртнага і цыгарэт (гэта ў лепшым выпадку, таму што часам бываюць і наркатыкі)? Ці не плюнуць бацькі на іх лёс пасля чарговых скандалаў, калі яны ўжо без дазволу збяжыць на вуліцу? Ці хоць воля і розуму, каб свечасова сказаць "не" і знайсці іншую спадзянку на жыццёвым шляху? На гэтыя і іншыя пытанні дзяўчынкі адказваюць. Дзяўчынкі знаходзяцца ў такім узросце, калі ўсё хочацца папрабаваць, хочацца прыгледу, цікавых гісторыяў, пра якія можна расказаць на перапынках. А працяг гісторыі можа быць самым непрадказальным: адну на шлях правільны вярнуць бацькі, другую пазнаёміцца з добрым юнаком, з якім будзе хадзіць у кінатэатр, катацца на каньках, ездзіць на прыроду, хадзіць у горы, траціць не зможа кінучь курыць, пазнаёміцца яшчэ з адной кампаніяй і паспрабуе нешта горшае за цыгареты, а потым зарэгіструе чарговую выпадку перадазроўкі, чапёртнуць пабываць у пад'ездзе цягавіцы, і яна "сарвецца", а добра ці дрэнна закончыцца гісторыя з пятай, можна толькі гадальваць. Дапамагчы можа кожны: бацькі, сяброўкі, наставнікі. Галоўнае, свечасова ўбачыць, што патрабуецца дапамога.

У перыяд з 11 да 17 гадоў уласны светлагледзі толькі фарміруецца. Падлетак спрабуе зразумець самаго сябе і свае магчымасці. Ён мае павышаную ўзбудлівасць, імпульсіўнасць, на якія накладваецца несапраўднае палавае цягата. Вельмі важнае значэнне мае ў падлетка пачуццё прыналежнасці да асаблівай падлеткавай супольнасці, каштоўнасці якой з'яўляюцца асновы для ўласных маральных ацэнак. Вось тут падлетак і выбірае, на якія ідэалы яму арыентавацца.

Дапаможа? Альбо сам разбярэцца?

Кацярына РАБЧОНАК.

Запрашаем да размовы

Што за чарговай двойкай?

Неяк, чакаючы тралейбуса, разгаварылася са сваёй добрай знаёмай, амаль што суседкай па дому. У роспачы яна сказала: "Хутка канец чвэрці, не ведаю, што рабіць з сынамі — у яго тры двойкі па матэматыцы. Кажу яму: "Ты думаеш, што будзе далей?" А ён мне — так абыхава, без усялякага хвалявання — адказаў: "Напоўна, будзе чацвёртай". Я літаральна разгубілася, ён жа здольны хлопец, у мінулым годзе з матэматыкай не было нейкіх праблем, а цяпер, у восьмым класе, адкуль што ўзялося? Пачала я ў яго дапытывацца, у чым справа. Ён тлумачыць, што настаўніца нейкая, усіх вучняў "пад адну лінэйку строіць", і ўвогуле — у яго з ёй узаемаадносіны не складваюцца.

Я ў сваёй суразмоўніцы пытаюся: "А што гаворыць наконце вучобы сына сама настаўніца?" Адказвае: "Калі ў сына не складаюцца з ёй ўзаемныя, не ведаю, з якога боку пачаць гэтую размову. Адзін раз паспрабавала ёй растлумачыць, што ён у прычыне хлопец здольны, дык настаўніца мяне і не даслухала, а так катэгарычна заявіла: "Чаго вартыя яго здольнасці, калі ён гультай і не ўмее сябе паводзіць на ўроках!"

І напрыканцы нашай размовы я парайла знаёмай звярнуцца да школьнага псіхалага.

Але гэтая сітуацыя міжволі прымусіла мяне паразважаць на тэму двойкі і ўзаемны, што складаюцца паміж настаўнікам і вучнем. Мярэўка заклапаціла не столькі адзнака, колькі тая ўсё ж такі хваляванне, у першую чаргу падлетка (хай сабе ён робіць знешне спакойны выгляд), хваляванне настаўніцы, якая ўпарта ставіць двойкі, і, безумоўна, хваляванне маці.

Двойка ў гэтым выпадку — своеасаблівы тупік ва ўзаемаадносінных настаўніцы з вучнем, такая "ціхая вайна", у якой няма, на мой погляд, ні пераможцаў ні пераможаных. Таму што настаўніца, якая ставіць у дзёнік чарговую двойку, выдасядае разумець безвыніковасць сваіх дзеянняў. Хто першы ў такой сітуацыі павінен змяніць тактыку сваіх паводзінаў: ярыштысты падлетак ці сталы прафесійналы педагог? Напоўна, усё ж такі педагог. Але ж як склада на яму па-новаму, без прадуманасці і стэрэатыпаў паглядзець на свайго вучня, захацець убачыць у ім не толькі дрэннае, але і нешта добрае. Аднак у гэтым новым падыходзе ўсё сутнасць педагогічнага майстэрства, уся рэдасць ад працы з дзецьмі — не прыніжаючы сваёй годнасці прызнацца самому сабе і нейкім чынам вучню ў тым, што памыліўся, нешта зрабіў не так і вярта пачаць наладжваць з ім новыя ўзаемныя. Разумею, гэта вельмі няпросты зрабіць, і не кожны рашыцца на такі ўчынак. Але воль адна мая знаёмая настаўніца, што трапіла ў падобную сітуацыю, менавіта так і зрабіла, падзяліўшыся са мною сваім "педагагічным адкрыццём" — як нейкая "сцяна" паміж ёй і вучнямі раптам "разбурылася", і настаўніца адчула спакой і лёгкасць, зразумела, што ўсё ва ўзаемных з дзецьмі залежыць ад яе самой, стану яе душы, яе кожны раз свежага, непрадугаэтага погляду на тое, які яны растуць, сталюцца, мяняюцца. І потым яна з радасцю прызналася: "Ведаеце, мне цікава працаваць у школе, кожны дзень ісці ў клас і бачыць твары дзяцей, іхнія дапытлівыя вочы".

Так, выводзячы ў журнале чарговую двойку, спыніцеся, успомніце, у які тупік вы трапіліце, пастарайцеся, паноўны педагог, зразумець, што з вамі адбываецца ў гэты момант, чаму вы такія разлаваныя...

Псіхалагі часта раіць у складаных сітуацыях ставіць сябе на месца партнёра, спрабаваць глядзець на падзею яго вачамі. Гэта вельмі няпросты, але неабходна рабіць. Бо ад нас залежыць, ці даць магчымасць падлетку выправіцца, даступаўшыся да яго пачуццяў, разабраўшыся ва ўсіх ягоных і вышэй праблемах, або зрабіць яго "гультай", гультай, у канчатковым выніку — праблемным падлеткам. Я спадзяюся, што ў сітуацыі, пра якую расказала мая знаёмая, яна знайшла адзіна правільнае выйсце — звярнулася да школьнага псіхалага, і ён ёй дапамог.

Ірына КУЛІКОЎСКІХ.

Праблема

У кватэры не кураць!

Калі дваццаць гадоў назад курыць пачыналі падлеткі ва ўзросце 16-18 гадоў, дык сёння — з 13-15. Большасць з іх, набываючы гэтую шкодную звычку, праз нейкі час сутыкаецца з усімі небяспечнымі для здароўя наступствамі, выкліканымі злоўжываннем курэннем. Пры гэтым намагаюцца тэндэнцыя выраўноўвання колькасці курцоў сярод юнакоў і дзяўчат. Так, у 14-18-гадовым узросце кураць прыкладна 65 працэнтаў юнакоў і 50 працэнтаў дзяўчат.

Чаму ж дзеці і падлеткі пачынаюць курыць?

Існуе агульнае меркаванне — у гэтым галоўную ролю адгравіваюць сацыяльныя фактары: курэнне — прыкмета сталасці, самастойнасці. Кураць многія дарослыя, з якіх моладзь бярэ прыклад. У кінатэатрах, кнігах курэнне выкарыстоўваецца як сродак перадачы пэўнага душэўнага стану: героі хапаюцца за цыгарэты ў напружанай сітуацыі, спрабуе ў не дапамогі пераадолець сваю нервовасць або даказаць сваю мужчынскую годнасць... Кураць бацькі і настаўнікі, родныя і знаёмыя, паліткі і куміры. Падлеткам таксама хочацца здавацца дарослым, што яшчэ нематэматычна для іх у многіх важных сферах жыцця. А воль "пасталець" з дапамогай курэння даволі проста. Падлеткі пераімаюць дарослых, імкнучыся стаць больш самастойнымі, упэўненымі.

І яшчэ адна прычына падахвочвае школьнікаў да курэння. Ім неабходны павага і падтрымка іншых людзей. Многія знаходзяцца і тое, і другое дома, у школе, сярод ровеснікаў і сяброў. Некаторыя ж з-за пэрагу суб'ектыўных і аб'ектыўных прычын — толькі сярод сяброў. Таму каб не застацца ў адзіноце, гэтыя падлеткі вымушаны падпарадкоўвацца нормам паводзінаў, прынятым у іхнім асяроддзі. Калі ты валодаеш пэўнымі вартасцямі: добра вучышся ў школе, маеш прыкметныя поспехі ў спорце, разбіраешся ў тэхніцы або палітыцы, табе неабавязкова падладжвацца пад нормы групы. Такіх падлеткаў прымаюць, нават калі яны не кураць. А калі не?..

Такім чынам, напачатку курэнне задавальняе сацыяльныя патрэбы падлетка. Аднак праз нейкі час арганізм прывыкае да нікаціну і патрабуе яго ўсё больш.

Ці варта змагацца супраць таго, каб нашы дзеці становіліся курцамі, ці жонка разлічваць на поспех? Поспех курэння. Гэта сведчыць тое, што значная частка падлеткаў усё-такі не курыць. І многае будзе залежаць перш за ўсё ад таго, якая атмасфера ў доме. Узаемаўздзеянне, дабрабыт і клопат, якія падлетак бачыць у сям'і, садзейнічаюць таму, што кола сяброў для яго з'яўляецца важным, але не адзіна магчымым асяроддзем у жыцці.

Яшчэ залюбта да таго, як падлетак у 7-8 класе возьме ў руку цыгарэту, яму неабходна падтрымаць усё пра школьнасць курэння. Зразумела, бацькам, якія самі не кураць, лягчэй гаварыць на гэтую тэму. Гэта, аднак, не азначае, што бацькі, якія кураць, могуць адмовіцца ад барацьбы з курэннем: важна, якія яны ставяцца да сваёй звычкі. Калі не адмаўляюць курэнне само па сабе, а толькі спрабаваць утрымаць ад яго падлетка, то карысці ад гэтага будзе мала. Дык чаму б не аб'яднаць клопат пра здаровае развіццё свайго дзіцяці з намерам кінучь курыць і, магчыма, ісці да гэтай мэты з дапамогай самага падлетка? І, прынамсі, ніколі не прапаноўваць цыгарэты падлетку, не пакідаць іх на бачным месцы. Можна пайсці нават далей і прыняць за правіла — у кватэры не кураць! І падлетак усвядоміць неабходнасць гэтага.

Людміла КУЛЬМАНЕВА, выкладчык Беларускага дзяржаўнага педагогічнага ўніверсітэта імя М.Танка.

У сям'і віцебчанкі Наталлі Рыгораўны Матышавай любімыя заняткі — вышывка. А навучыла гэтую яе маці Валянціна Міхайлаўна Данчанка. Сёння бабуліна рамяство спадчына ўнучка Зоя. Адна з апошніх яе работ знаходзіцца на выставе ў Францыі. НА ЗДЫМКУ: Валянціна Міхайлаўна (злева) з дачкай Наталляй і ўнучкай Зояй.

Фота Аляксандра ХІТРОВА, БЕЛТА.

Кабінет псіхалага

Эцюд пра сквапнасць

Кожны з нас, здаецца, добра ведае, што такое грашчэ, злосьць, сквапнасць, ілжывасць, зайздасць. Часам мы любім "перамываць косткі" сваім суседзям альбо знаёмым, абмяркоўваючы тых ці іншых іх грахі. Але пры гэтым — парадокс! — нашы ўвядзеныя пра самыя звычайныя з'явы, з якімі нам часта даводзіцца сутыкацца, не адрозніваюцца асаблівай глыбінёй і не выходзяць за межы пэўных стэрэатыпаў. Псіхалагі ж — людзі ўнікальныя, яны імкнучыся падняць над звычайным эмпырычным вопытам і... бывае, прыходзяць да вельмі цікавых высноў.

Наша сённяшняя сустрэча — з псіхалагам Цэнтра пазашкольнай работы "Ветразь" (Кастрычніцкі раён г.Мінска) Тацянай Уладзіміраўнай КУНІГУЛЬ. Тэма гутаркі — сквапнасць.

— Сквапнасць — гэта так уласціва людзям... Здаецца, 99 працэнтаў з нас "заражаныя" ёю.

— Мы не "заражаныя" ёю, гэта нармальны стан кожнай жывой істоты. Давайце ўспомнім этымалагію, рускага слова жадносьць — гэта жада. Стан смагі знаёмы ўсім. А слова алчашч — ад алкаць. Голад... Што ж, таксама нармальнае з'ява. Такім чынам, два фізіялагічныя станы — смагі і голаду — мы пазней пашырылі і распаўсюдзілі і на псіхічную сферу. Але сутнасць засталася той жа. Успомнім, як працякае працэс стрававання. Мы нешта ядым, так? Спачатку — бяром, потым гэта ператраўляем і абавязкова ў канцы рэштку аддаём. Сутнасць сквапнасці ў тым, што мы нешта ўзялі... а потым нічога не аддалі. І чыста фізіялагічна гэта таксама працягваюцца — у запорах, а таксама мышчанных сцісканых. Сэнс усюды аднолькавы: імкненне штосьці ўтрымаць. Гэтае "штосьці" можа быць розным, нават сваімі патрэбамі, эмоцыямі, пачуццямі... Мне наогул цяжка раздзяліць арганізм і псіхіку — яны вельмі-вельмі цесна пераплэтаюцца. І ў нашай мове гэта вельмі ярка, дарчы, працягваюцца. Успомніце: абсмуктаць костачку і абсмуктаць думку — насамрэх тут ёсць нешта агульнае.

— Скаваны чалавек імкнецца ўзяць як мага больш?

— Якраз-такі не. Тое, пра што Вы гаворыце — прагнасць. Гэта ўжо трохі іншае. А скаваны чалавек — гэта чалавек, які не можа браць. Навошта? Ён лепш будзе ўтрымліваць тое, што ўжо мае ў лепшым рэсурсе. "Лепш быць аднаму, бо людзі ўзялі нешта будучы патрабаваць ад мяне. А я хачу зберагчы..." — воль гэта сквапнасць. А не загрэбуць рукі, як гэта часам разумеецца. Скаваны чалавек якраз-такі схільны мінімізаваць свае патрэбы. Яму звычайна вельмі цяжка звярнуцца з просьбай да іншых людзей, бо ён будзе адчуваць сябе абавязаным. А гэта значыць, што яму прыйдзецца штосьці аддаць узаем. Між тым, калісьці сам для сябе вырашыў: "Я буду існаваць у адзіночку. Не пат-

рэбны мне людзі, з імі трэба ўзаемадзейнічаць". А што такое ўзаемадзейнасць? Гэта "ты мне — я табе". Так чалавек, выдучай страасцю якога з'яўляецца сквапнасць, паступова адчуваецца ад іншых людзей.

— Там царь Кошечей на злате чахнет — памятаеце? Мараль: як ні ашчаджай, усё роўна будзеш чэзнуць. Калі не аддаеш, не ўзаемадзейнічаеш, калі перавагу нітаку сувязі з жыццём...

— Можна, такі чалавек не хоча ўзаемадзейнічаць, бо баіцца даць больш, чым атрымаць? Ён увесь час будзе падлічваць: колькі я аддаў і колькі мне прыйшло ўзаемадзейнасці?

— Так. Гэта вечны падлік. І калі такі чалавек хоць трохі перавысіць магчымасць сваіх рэсурсаў — гэта для яго вельмі балюча. Як ні для каго іншага. Балюча, бо, на яго ўваўленне, ён адраваў ад сябе нейкі кавалачак жыцця.

— А ёсць тут выключэнні? Напрыклад, дзеля свайго дзіцяці, такому чалавеку таксама будзе шкада аддаваць?

— Есць, канешне, выключэнні, наогул — варыяцыйнасць можа быць вялікай, але ж мы зараз гаворым пра сутнасць гэтай з'явы. Дарэчы, у дзяцей сквапнасць — насамрэх тут ёсць нешта агульнае.

— Скаваны чалавек імкнецца ўзяць як мага больш?

Жаночая эмансипацыя вачыма Тургенева, Чарнышэўскага і сучасных дзесяцікласнікаў

Тэрмін "жаночая эмансипацыя" цяпер перастаў быць проста тэрмінам. З'ява жаночай эмансипацыі стала неад'емнай часткай нашай жыцця і ўжо не з'яўляецца праблемай, хача адназначна меркаванне на гэтай праблеме не існуе. Дабаткі вядуцца даўно. У XIX стагоддзі рускія п'еменнікі ў сваіх творах неаднаразова звярталіся да яе.

Урокі літаратуры з'яўляюцца зыходным пунктам у фарміраванні ў вучняў сваёй пазіцыі. Самастойнасць мыслення таксама трэба вучыцца, у чым вельмі дапамагаюць урокі-дыспуты.

Адзін з урокаў рускай літаратуры я прысвечыла праблеме жаночай эмансипацыі. Прапаную распрацаваць такую ўрок, тэмай якой стала "Праблема жаночай эмансипацыі ў раманах І.С.Тургенева "Бацькі і дзеці" і М.Г.Чарнышэўскага "Што рабіць" ***

Настаўнік: Сёння мы пагаворым з вамі на вельмі цікавую тэму, якая вельмі ўжо доўга ў нас 150 гадоў выклікае спрэчкі. Гэта праблема жаночай эмансипацыі з яе плюсамі і мінусамі. У нас – урок-дыспут. Мы звернемся да двух вядомых твораў рускай класічнай літаратуры сярэдняй XIX стагоддзя: рамана І.С.Тургенева "Бацькі і дзеці" і рамана М.Г.Чарнышэўскага "Што рабіць?". Дарчы, чаму для нашага ўрока мы выбралі менавіта гэтыя два творы? (Таму што аўтары належалі да розных палітычных партый і па-рознаму разглядалі праблему жаночай эмансипацыі).

Нагадайце, калі ласка, якая была палітычная сітуацыя ў Расіі сярэдняй XIX стагоддзя і да якіх партый належалі п'еменнікі? (Галоўнае палітычнае пытанне, якое хвалевата перадавалася людзям Расіі, – пытанне адмены прыгоннага ладу. Дзве асноўныя палітычныя партыі – лібералы (І.С.Тургенев) і рэвалюцыянеры-дэмакраты (М.А.Някрасав, М.Г.Чарнышэўскі, М.А.Дабра-любаў).

Такім чынам, два раманы – два пункты гледжання на праблему, якая нас цікавіць.

Таму я папрасіла вас падзяліцца на дзве групы – злева ад мяне сядзяць тыя, хто падзяляе погляды І.С.Тургенева, справа – аднадумцы М.Г.Чарнышэўскага.

Есць у нас асобныя столік з загадкавай назвай "Вучоны савет". Сюды я хачу запрасіць тых вучняў (трох), якія на працягу чэраці паказалі выдатныя вынікі ў вучэнні літаратуры. Іх задача – роля траецкага суда ў нашай спрэчцы, а таксама гістарычны каментарый па асобных пытаннях. Таму спачатку я прадастаўлю слоўна напаміны вучонаму савету, яна нагадае нам, што азначае слова "эмансипацыя" і як узнік гэты рух.

Вучоны савет: Эмансипацыя (лац.): 1. вызваленне ад залежнасці; 2. раўнапраўе. У сярэдзіне XIX стагоддзя ў Францыі ўзнік рух жанчын за роўныя правы з мужчынамі. Ён быў звязаны з іменем французскай п'еменніцы Жорж Санд. У Расіі слова "эмансипацыя" прыйшло з адным значэннем – барацьба жанчын за роўныя правы з мужчынамі. Часам разуменне гэтай барацьбы было заната літаратурным: пераймаць мужчын у адзінні і паводзінах, курэнні папярост. Таму ў эмансипацыі арыстакраты бачылі толькі выток заганаў і рэвалюцыянеры-дэмакраты – сусветнае новае з'яву з захваленнем, бо гэта магло падарваць асновы грамадства. Такім чынам, рэвалюцыянеры-дэмакраты – за эмансипацыю, лібералы – супраць.

Настаўнік: А цяпер звернемся да мастацкіх твораў. Не забывайцеся, калі ласка, пра культуру слоў. У сваіх словах вы павінны абавязна на мастацкі тэкст. Справадліва першым прадставіць слова рэвалюцыянерам – дэмакратам. Як паказана праблема жаночай эмансипацыі ў раманах М.Г.Чарнышэўскага?

Рэвалюцыянеры-дэмакраты (РД): Гэтая праблема паказана ў вобразе Веры Паўлаўны. Жыццё Веры Паўлаўны ў бацькоўскім доме – яскравы прыклад беспраўнага становішча жанчыны ў грамадстве (чытаецца ўрывак з рамана, глава 1). Дзячына поўнацюж залежала ад бацькоў, якія самі вырашалі, за каго ёй выходзіць замуж (глава 9). Толькі паяўлен-

не Лапухова, які прапанаваў фактычны шлюб, выратовае нашу героіню.

Настаўнік: Такім чынам, Вера Паўлаўна шчаслівая ў сямейным жыцці, бо сустрэла людзей з новым светапоглядам. На гэтым праблема эмансипацыі для нашай героіні вырашана?

РД: Раўнапраўе – гэта яшчэ і эканамічная незалежнасць. Жанчына мае права на працу. У рамана паказаны швейныя майстэрні. Вера Паўлаўна – забяспечаная жанчына, яна працуе, гэта прыносіць ёй радасць (частка 2, глава 4).

Настаўнік: Што ж дала эмансипацыю жанчын у сярэдняй XIX стагоддзя для рэвалюцыянераў-дэмакраты?

РД: Магчымасць жанчыне наладжваць сваё асабістае жыццё і працаваць там, дзе ёй падбаджае.

Настаўнік: А цяпер паслухаем паную лібералаў.

Лібералы: Стаяленне Тургенева да жаночай эмансипацыі праяўляецца на вобразе Кушыннай. Яе знешні выгляд – неахайная, неадкавакая, курчыць. Стварае ўражанне не ўпэўненай у сабе жанчыны. Так і хочацца сказаць словамі аўтара: "Чы ты пружыніш?". Яна ўвесь час вядзе пустую размову пра хімію (тады гэта было модна), пра тое, што яна вынайшла нейкую пластмасу. Базараў не лчыць яе за жанчыну – пайшоў, не развітаўшыся. У канцы рамана Кушынна ўжо захоплена архітэктарай (глава 12). Таму меркаванне Тургенева, на нашу думку, мэта: мецца жанчыны – у сям'і, сярод дзяцей.

Настаўнік: Я думаю, што самы час звярнуцца да вучонага савета. Ці мае рацыю ў гэтай сітуацыі?

Вучоны савет: Маюць рацыю рэвалюцыянеры-дэмакраты. Жанчына мае права і на шчаслівае сямейнае жыццё, і на любімую працу. Прыгадайце хоць бы трагедыю Соф'і Кавалеўскай, якая, будучы прафесарам матэматыкі, вымушана была жыць і працаваць у Стэкгольме.

Але ў кожнай прагрэсіўнай плыні заўсёды ёсць і негатывныя моманты. Многія зразумелі эмансипацыю як чыста знешняе перайманне мужчын: залішняе раскаванасць у па-

водзінах, мужчынскі гарнітур, віно, папяросты – тое, што мы назіраем сёння (можна дадаць і нецэнзурную лаянку). Напэўна, менавіта пра гэта нас і папярэджваў Тургенев 150 гадоў назад. Застаецца толькі здзіўляцца прадбанню п'еменніцы. А вось наконік права жанчыны на пошу з Іванам Саргеевічам хочацца паспрачацца.

Настаўнік: А якія яшчэ негатывныя з'явы прынесла нам эмансипацыя? (Жанчына пачала працаваць – дзеці засталіся без догляду. Паяўлілася колькасць фактычных шлюбаў. Сям'я перастала быць асяродкам любові і ўтульнасці).

Атрымліваецца, што ў эмансипацыі больш адмоўных рыс, чым станоўчых? Хто-небудзь мае ідэальнае вырашэнне жаночага пытання? Як усё-такі быць жанчыне – заставацца проста ў сям'і з дзецьмі, або развівацца як асоба, захоўваючы пры гэтым добрую сям'ю? Дзе ж тая залята сярэдзіна?

Вучоны савет: У ідэале жанчыне неабходна самай вырашаць: ісці ёй працаваць або сядзець дома з дзецьмі. У такім разе, з аднаго боку, жанчына павінна атрымліваць такую зарплату, каб мець магчымасць пазіцыі п'еменніцы. Тавы дзеці не будуць без догляду. З другога, дзяржава павінна выплачваць мужу такую зарплату, каб ён мог за сабе спэцыяльна сваю сям'ю, а жанка, па жаданню, можа не працаваць, а займацца дзецьмі.

Настаўнік: Гаворачы аб праблеме эмансипацыі жанчын, неабходна не забываць пра іх адноўнасць. Ці мае рацыю ў гэтай сітуацыі?

Настаўнік: Я думаю, што самы час звярнуцца да вучонага савета. Ці мае рацыю ў гэтай сітуацыі?

Вучоны савет: Маюць рацыю рэвалюцыянеры-дэмакраты. Жанчына мае права і на шчаслівае сямейнае жыццё, і на любімую працу. Прыгадайце хоць бы трагедыю Соф'і Кавалеўскай, якая, будучы прафесарам матэматыкі, вымушана была жыць і працаваць у Стэкгольме.

Але ў кожнай прагрэсіўнай плыні заўсёды ёсць і негатывныя моманты. Многія зразумелі эмансипацыю як чыста знешняе перайманне мужчын: залішняе раскаванасць у па-

важкім-кабанат, які раставраецца ў кіслаце, якая ёсць у маладым віне).

сваю кар'еру з-за каханання да княгіні Р.

Вучоны савет: Лібералы, і Тургенев у іх ліку, лічылі каханне найвышэйшай радасцю жыцця.

Настаўнік: А як ставіліся да кахання рэвалюцыянеры-дэмакраты?

РД: Новыя людзі ўмелі кахаць. Лапухоў дзеля шчасця любіў гатовы ад яе адмовіцца. У сувязі з гэтым можна згадаць пушкінскіх радкі: Я вас любіў так іскрэнна, так нежно, как давам Бог любімою быць другім".

Але што да прафесійных рэвалюцыянераў, дык у іх на першым месцы была рэвалюцыя. Гэта мы бачым на прыкладзе Рахметова. Ён усім маладым, умя 22 гады, але ён адмаўляецца ад кахання, бо заняты падрыхтоўкай рэвалюцыі. (Зачытаецца ўрывак з главы "Асабіны чалавек").

Вучоны савет: Рэвалюцыянеры збылілі сваё жыццё, адмаўляючыся ад асабістага шчасця. Таму нашы сімпатый і нават не на баку нігіліста Базарава, які, закахавшыся, шэпча: "Бабенка, мяня не сломала, і сам сябе не сломала". У гэтым пытанні мы аддаем нашы сімпатый дваранам-арыстакратам Кірсанавым.

Выйкі ўрока:

1. Якую тэму мы абмяроувалі сёння?

2. Чаму для абмеркавання былі выбраны менавіта гэтыя раманы?

3. Які погляд на згаданую праблему лібералаў? Рэвалюцыянераў-дэмакраты?

4. Што вы думаеце наконік жаночай эмансипацыі, выходзячы з рэальнасці сённяшняга дня? Чый пункт гледжання вам бліжэй?

5. У чым вы бачыце прызначэнне жанчыны?

Настаўнік: Мы шмат гаварылі пра каханне, і мне хацелася б пачуць вершы рускіх паэтаў на гэтую тэму. І хача па ідэіна-палітычных поглядах чам не ўдалося прымясціць лібералаў і рэвалюцыянераў-дэмакраты, няхай яны пагодзіцца ў адным: ёсць на свеце такое чуюнае пацужце, і нікуды ад яго не дзецца, бо толькі любоўю і трымаецца свет. (Вучанца чытае верш М.Забалоўскага "Зачэлавана, околдована...")

Вобразы жанчын-ўніка, якіх вы слухаеце гэтыя радкі? (Пышчотнай, самотнай, каханай).

Вось у гэтым, напэўна, і заключаецца сутнасць эмансипацыі: жанчына можа займацца любімай справай, кіраваць калектывам, але пры гэтым заставацца п'шчотнай, ласкавай і менш за ўсё падобнай на мадам Кушынну.

Наталля БАСІЧ, настаўніца рускай мовы і літаратуры сярэдняй школы №41 Мінска.

Тры кіты навучання

Новы змест адукацыі і выхавання патрабуе такіх метадаў і прыёмаў навучання, якія садзейнічаюць развіццю актывнасці, самастойнасці, творчай ініцыятывы, цікавасці да прадметаў, а таксама ўзбройвалі б вучняў практычнымі ўменнямі і навыкамі. Традыцыйная класна-ўрочная сістэма не можа забяспечыць паўнацэннае развіццё кожнага вучня, таму я вырашыла звярнуцца да адной з сучасных тэхналогій – Дзальтан-тэхналогіі, якая заснавана на прынцыпах свабоды, самастойнасці, супрацоўніцтва.

Пачынаючы працаваць па гэтай тэхналогіі, настаўнік павінен, у першую чаргу, крытычна ацаніць сябе як педагога. Неабходна перагледзець змест прадмета, займець веды ў галіне псіхалогіі ўзаемін і навучання.

Педагогіка Дзальтан – гэта цэласная, адкрытая і развіццёвая сістэма. Яна прадугледжвае разнастайныя формы работы, ўзаемадапамогу вучняў і фарміраванне ўмення працаваць у камандзе, калі рэдукоўца поспеху таварыша і калектыву ў цэлым.

Дзальтан-уроки вучаюцца ў школьнікаў пацуждзі адказнасці за сваё ўласнае развіццё. Пры гэтым мяняецца стаўленне вучня да настаўніка і да зместу прадмета. Паміж вучнямі наладжваецца супрацоўніцтва. У працэсе работы адбываецца развіццё разумення дзейнасці, навыкаў самастойнай работы і ўмення заважаць пытанні.

Фізічнае і псіхічнае здароўе дзяцей умацоўваецца. Прадугледжваецца комплекс маўчання. Вучні пачынаюць працаваць у сваім тэмпе. Зніжжае страх за няправільны адказ.

Робота ў парах (групках) выступае як трэнінг навучання. Школьнік вучацца адстойваць свой пункт гледжання і пры гэтым паважліва ставіцца да чужога меркавання. Узровень трывожнасці на такіх занятках больш нізкі, а ўзровень кантактаў больш высокі.

Дзальтан-уроки падрабязна вучацца да актывнай дзейнасці, да ўласных адкрыццяў. Матэрыял у такім выпадку запамінаецца лепш, чым калі ён успрымаецца пасіўна.

У групе кожны заняты работай. Дзеці працуюць з задавальненнем. Заданне ўключае дастатковыя кошткі для неабходных указанняў. Вучні заўсёды стараюцца знайсці самастойнае рашэнне праблемы. Яны маюць магчымасць выбіраць, у якім парадку выконваць заданні, размяркоўваюць свой час, выбіраць дадатковыя сродкі, вырашаць – працаваць асобна ці ў групе, а таксама дзе шукаць патрэбную інфармацыю (у іншых вучняў, у настаўніка, у даведнікаў літаратуры).

Настаўнік кіруе, стымулюе, кантралюе і навуае, садзейнічае пашырэнню супрацоўніцтва.

Матэрыял можна падзяляць на часткі. Потым настаўнік, вызначае, якія раздзелы вучні могуць вучыцца і самастойна. Такія раздзелы ўказваюцца ў лісце заданняў.

Пры складанні календарна-тэматычнага плана вучэння курса неабходна выбіраць тэму для Дзальтан-урока ў сістэме іншых урокаў. Дзальтан-заданне распрацоўваецца за 1-2 тыдні. Павінна быць указана тэма, якая трэба ведаць і ўмець. Заданне можа прадугледжваць вучэнне новага матэ-

рыялу, адрацоўку панцыяў, замацаванне і абагульненне тэм, а таксама вучэнне матэрыялу апераджальнага характару. Заданні падбіраюцца рознаўзроўневыя (базавыя, павышаныя і даследчыя). Яны афармляюцца і разнамаюцца.

Для Дзальтан-урока падбіраюцца неабходныя сродкі навучання: падручнікі, спіцы, даведнікі, дадатковыя літаратура, табліцы і г.д.

Заданні раздаюцца вучням, і праводзіцца інструктаж па іх выкананню. Трэба звярнуць увагу школьнікаў на тое, што яны маюць права на выбар задання, месца, часу і спосабу яго выканання. Вы павінны вызначыць тэрмін задання, форму і спосаб адказнасці і сістэму адзнак.

Крытэрыямі вынікаў Дзальтан-тэхналогіі з'яўляюцца:

– пазнавальная самастойнасць вучня;

– стратэгія паводін вучня ў працэсе ўзаемадзеяння з аднакласнікамі;

– узровень сфарміраванасці ў школьнікаў ўменняў выкарыстоўваць навуковыя метады пазнання (назіранне, гіпотэза, эксперымент).

Значны момант у гэтай тэхналогіі – магчымасць асобнага развіцця за кошт убагачэння вопытам іншых вучняў і дарослых.

Напрыканцы падрыхтоўкага этапу трэба вызначыць, у чым раздзіліся над прадэсам і вынікамі выканання заданняў.

Школьнікі вядуць шыхтаж уліку выканання і ацэнкі заданняў, робяць работу над памылкамі. Паведава і ацэнка вынікаў ажыццяўляецца шляхам самаправеркі і ўзаемаправеркі, праверкі па мадэлі. Праводзіцца ўрок-канферэнцый, дзе аналізуюцца вынікі дасягненні вучняў. Настаўнік вядзе асобны шыхтаж уліку выканання і ацэнкі заданняў. Гэта дае магчымасць сачыць за поспехамі кожнага і паравнуваць іх з поспехамі іншых дзяцей.

Магу падзяліцца сваім вопытам выкарыстання Дзальтан-тэхналогіі на ўроках рускай мовы ў 5 класнай гімназіі. Дзальтан-уроки дазваляюць стварыць умовы для ўключэння кожнага вучня ў дзейнасць, павышаюць паспяхоўнасць. Школьнікі з неапраўдана чакуюць гэтых урокаў.

Дзальтан-урок па тэме "Фанетыка"

Мэта: абагульніць і замацаваць веды вучняў па раздзеле "Фанетыка".

Настаўнік: "Мы жывём у свеце гукі. Прачунушыся раніцай, чуюм ціканне гадзінніка, плёскаць вады, пыканне чайніка на пліце. Мы ходзім з дому – у нас акружаюць гукі вучылі: цвярканне вераб'ёў, шум ветру, шархачэнне шынаў асфальце, звон трамвая. Але воль у вас за спіной прагучаў голас прако-

жага: "Скажыце, калі ласка, якая гадзінка?" Вы паглядзелі на гадзіннік і адказалі. Кім жа чынам з патоку гукаў вы ўлавілі тыя, якія перадалі вам пэўную інфармацыю? Чым адрозніваюцца гукі мовы ад іншых?"

У мове ўсё – часткі слова, словазлучэнні, сказы – мае гукавое выражэнне. Невыгаварка ў школе навучанне мове пачынаецца з таго, што дзяцей знаёмяць з гукімі і літэрай. Гукі лад мовы вучаць фанетыка.

Слова "фанетыка" ўтвараецца ад грэчаскага слова *phōne* – гук. Гэта асобны раздзел школьнага курса мовы. Чаму? Навошта ў школе вучаюцца фанетыку? Давайце параважам над гэтым і аднаасова выкастанне вучэбна-творчае Дзальтан-заданне. Вы можаце карыстацца літаратурай:

1. И. И. Постинова, И. М. Подгаечная. Фонетика – это интересно. С.7–66.

2. Л.А.Мурина и др. Русский язык для 5 класса. С.104–120.

3. Орфографический словарь.

Л.П.И.Строк. Опорные конспекты. С.29.

Для выканання задання трэба ўмець: 1. Адрозніваць гукі і літары. 2. Вызначаць нацыйнасці і ненацыйнасці складу. 3. Вызначаць слабыя і моцныя пазіцыі для галосных. 4. Адрозніваць звонкія і глухія, цвёрдыя і мяккія зычныя. 5. Вызначаць слабыя і моцныя пазіцыі для злучэнняў і міжзвуч'яў. 6. Вызначаць фанетычны разбор слоў.

Трэба ведаць: 1. Галосныя і зычныя гукі і літары. 2. Алфавіт. 3. Правільную пастаўку націску. 4. Моцныя і слабыя пазіцыі для галосных і зычных.

Заданне (Дзальтан-заданне, як правіла, уключае дзве практыкаванні):

1. (1 бал.) Спішыце словы, пастаўце ў іх націск.

Алфавіт, красіве, сагані, стогар, кілометр, метраметр, портфель, кулінарыя, (3 балы) Уявіце, што ваш таварыш з-за хваробы прапусціў урок і вы хочаце расказаць яму ўсё, што ведаеце пра гукі і літары рускай мовы. Вам дапамогуць пытанні:

– Колькі літар у рускім алфавіце?

– Ці ўсе літары абазначаюць гукі?

– Якая пазіцыя для галосных з'яўляецца моцнай, а якая слабай?

– Якія пазіцыі для зычных, парных па глухасці/звонкасці, з'яўляюцца моцнымі, а якія слабымі?

3. (3 балы.) Раздзіліце словы на складкі для пераносу (калі магчыма) і па колькасці галосных гукі.

Огонь, орешник, овация, ударил, юноша, оенок, мостовая.

(3 балы.) Выканайце фанетычны разбор слоў і г.д. Калі вы неабавязна: 15–20 балаў – Малайцы! Выдатна! – 5.

10–14 балаў – Добра! – 4. 5–7 балаў – Наблага, але можна лепш! – 3.

4–4 балаў – Неабходна яшчэ папрацаваць над тэмай – 2.

Кацярына ПАНДЭЗ, настаўніца сярэдняй школы №2 Чашнікаў Віцебскай вобласці.

Шчаслівы выпадак

(Інтэграваны ўрок па хіміі і фізіцы для 10 - 11 класаў)

У гульні ўдзельнічаюць дзве каманды. Правільны гукі – такія ж, як і ў тэлеперадачы "Шчаслівы выпадак".

I гейм. Далей, далей, далей...

1. Назавіце прозвішча вучонага, які ўпершыню атрымаў арганічнае рэчыва з неарганічных. (Ф.Вёлер).

2. Аўтар тэорыі будовы хімічных рэчываў. (А.М.Бутлерав).

3. Рэчывы, якія маюць падобную будову, але адрозніваюцца па саставу на адну або некалькі груп атамаў CH_2 . (Гамоліт).

4. Агульная формула гамалагічнага раду алканаў ($\text{C}_n\text{H}_{2n+2}$).

5. Від гібрыдызацыі ў малекулах алканаў. (Sp³).

6. Формула прыроднага газу. (CH_4).

7. C_2H_2 . (Ацэтылен).

8. Найбольш характэрныя рэакцыі для алкенаў. (Злучэння).

9. Рускі хімік, лаўрэат Нобелеўскай прэміі за вывучэнне ланцужытых рэакцый. (М.М.Сямёнаў).

10. Тэтрахлорметан і дыхлорметан выкарыстоўваюцца ў якасці... (растваральнікаў).

11. Газ, які выкарыстоўваецца, каб садзіваць хутчэй паспела. (Этылен).

12. Якое рэчыва ў Бразіліі называлі "слёзы дрэва"? (Каўчук).

13. Як называецца рэакцыя аб'яднання многіх аднолькавых малекул у больш буйную? (Палімерызацыя).

14. Араматычныя вуглевадароды, або... (арэны).

15. Гібрыдызацыя малекул бензолу. (Sp²).

16. Група атамаў C_6H_5 называецца... (фенілрадыкал).

17. Упершыню бензол з цыклічнага атрамаў... (М.Д.Зялінскі).

18. Метылбензол, або... (талуол).

19. Прадукт перагонкі нафты, які шырока прымяняецца ў дарожным будаўніцтве. (Гудрон).

20. Масляністая вадкасць, сумесь вуглевадародаў. (Нафта).

21. Якую будову мае большасць арганічных рэчываў? (Малекулярную).

22. Які вучоны ўпершыню ўвёў тэрмін "арганічная хімія"? (І.Берцэліус).

23. Рэчывы, якія маюць аднолькавы састав, але розную хімічную будову, называюцца... (ізамерымі).

24. Агульная формула гамалагічнага раду алкенаў. (C_nH_{2n}).

25. Від гібрыдызацыі ў малекулах алкенаў (Sp²).

26. Формула балатнага газу. (CH_4).

27. C_2H_4 (этылен).

28. Найбольш характэрныя для алкенаў рэакцыі... (замыччэння).

29. Газ хларацэтан, які лёгка пераходзіць у вадкасць, выкарыстоўваецца ў... (халадзільных устаноўках).

30. Стэрэаізамерыя або... (прасторава).

31. Які рускі хімік ўпершыню атрымаў каўчук? (С.В.Лебедзеў).

32. Якое рэчыва атрымаецца, калі пры вулканізацыі да каўчуку дадаць серы больш, чым патрабуецца для ўтварэння рызіны? (Эбаніт).

33. Як называецца рэакцыя ўзаемадзеяння этылену з вадой? (Рэакцыя М.Р.Кучарова).

34. Цыклічныя формулы бензолу, якую прапанаваў гэты вучоны, карыстаюцца і зараз. (Ф.Кекуле).

35. Фенілбензол або... (стырол).

36. Бензол удзельнічае ў рэакцыях акіслення, замыччэння і... (дадзеныя).

37. У прыродзе над нафтай знаходзяцца... (спадарожныя нафтыяныя газ

